

Een aflopend tijdperk? **Aria TA Classic**

Van alle Aziatische producten vond ik de semi-akoestische modellen beter uit Amerika of Europa. Het is pas in de laatste maanden, dat je op kleine schaal af en toe een bijzonder exemplaar uit de tropen aantreft. Nu met deze Aria TA Classic twijfel ik niet langer. Jawel, lees het goed. Dit is een Aria en zonder vermelding van bouwland! Dit speelt lekker, ligt erg gebalanceerd op schoot, heeft het gewicht van mijn ES-335, alleen komt prijstechnisch uit een Aziatisch wonderland. Met zo'n regering als in Nederland (de Belgen vallen erg mee) is het natuurlijk altijd een plezierige meevaller, wanneer een instrument betaalbaar wordt. In dit geval zie je de prijs en MOET je twijfelen; voor minder dan 500 euro! Dat kan toch nooit ECHT goed zijn?
Door HARRY CRAYFIELD.

Ik ben op zoek naar een methode, hoe ik dit moet vertellen. Op welke manier kun je nog een vergelijking van een Gibson of een andere dure Amerikaan met deze Aria TA Classic serieus doen overkomen! Weet je wat, ik vergelijk zelfs niet met een Epiphone of een Peerless of een andere Aziat. We bekijken dit instrument of nog nooit iemand een semi-akoestisch model heeft ontworpen.

Van kop tot staart

Aria heeft zijn hele leven al last van zelfvertrouwen. Ik ben bijna vier jaar fan geweest van een specifieke Royal gitaar, waar ik ooit alleen de elementen moest vervangen. Ik kon me op dat moment geen beter instrument wensen. Maar gegevens over mijn product ... ho maar! En da's nog steeds niet veranderd. In de afgelopen tien jaar heeft Aria haar staartstuk met de letters QH kenbaar gemaakt. De brug heet een SPT. Nog nooit hebben ze in catalogi, documentatie, persberichten of op de website verteld, waarom deze hardware delen speciaal ontwikkeld zijn. Hetzelfde geldt voor de elektronica (potmeters en dergelijke) alsook de elementen. Nu besluiten ze zelfs niet eens meer te vermelden, waar ze dit model bouwen!

Aria moet je kopen, omdat het instrument indruk op je maakt. Alle poespas eromheen kun je vergeten. Meestal zul je daarom een instrument links laten liggen. Tegenwoordig mag dit niet meer. Aria verrast op het ogenblik op alle fronten. Op beurzen ben ik tegen unieke akoestische Parlor gitaren aangelopen, heb ik drie prachtige Archtops vastgepakt en zag ik recentelijk een hele reeks akoestische gitaren, die ik normaliter direct had gekocht.

Als het merk ooit een PR manager krijgt

Meer dan het origineel!

De Classic TA borduurt voort op een segment, waar Aria minder origineel in is. Ze zoeken steeds weer populaire modellen van anderen en bouwen deze na. Dat doen ze al sinds de zestiger jaren met wisselend succes. Met deze ES-335 variant halen ze niet alleen het niveau van het origineel, ze voegen er zelfs een betere klank uit de elementen aan toe. Nee, laat ik zeggen een soortgelijke klank. De liefhebber zal de verbreding in frequenties misschien niet waarderen, en zelfs de beperkingen van bijvoorbeeld de originele PAF waarderen. Tachtig procent van dit bijna holle model klinkt als mijn ES-335 (1983). Daarna krijg ik met deze Classic wat meer verbreding in geluid, waardoor ik zelfs in de buurt van een akoestisch tintje kan komen.

Het kan niet verkeerd ...!

Eén potmeter kraakt wat, de rest van de elektronica fungeert prima. De elementen van een schuur uit Mongolië klinken verbijsterend open, en zonder enige ruis. De gevonden frequenties zijn prachtig hoorbaar en bijgeluiden op een degelijk vermogen blijven beperkt! Doordat je meer krijgt, is de balans tussen de elementen ver te zoeken. Ik heb daar geen moeite mee, omdat deze elementen met volume en toon alle kanten uit kunnen zonder dat je ze onder een zware wollen deken gooit of het hoog door het serreglas kan snijden. Klank en elektronica zijn prima.

Met de Medium frets kan ik leven. Ik heb het gevoel, dat Medium Jumbo's de intonatie zullen versterken. Da's misschien over tien jaar bij een refret. De hals voelt goed. Als ik een paar keer met mijn Gibson wissel, kan ik geen verschil ontdekken. Het is een slank C-profiel. Het zijn kleine details waar je over kunt vallen, maar die je met een kleine prijsverhoging corrigeert. Denk hierbij aan de potmeter en een paar fretjes, die bijgewerkt mogen worden. Ook de stemmechanieken lopen niet allemaal even soepel, maar je snapt je moet zoeken en voor deze prijs sticker is dit belachelijk.

In oogopslag

Aria Corp., Japan
Model: Aria TA Classic
Ontwerp: Japan/Amerika
Bouw: Azië (geen specificatie!)

Winkelprijs: € 460,-

Algemene kenmerken:

6-snarig semi-akoestisch model met bekende constructie en elektronica

Houtsoorten:

- Gelamineerde, gevlamde esdoorn top, machinaal gewelfd
- Gelamineerde, esdoorn zij en achterkant, machinaal gewelfd
- Een palissander toets ligt op een esdoorn hals met een gelamineerde palissander kopplaat

Afmetingen:

Totale lengte: 103,7 cm

Mensuur lengte: 62,7 cm

Topkam breedte: 4,3,7 cm

12e fret breedte: 5,39 cm

Radius: 28 cm

Elektronica:

- Twee naar Aria specificaties gewonden Humbuckers
- Twee volume en twee toon regelaars
- 3-standen schakelaar (niet op één van de schouders, maar vlak naast de volume regelaars)

Hardware:

- 22 medium nikkel/metalen frets
- Aria QH staartstuk
- Aria SPT brug, in hoogte en richting verstelbaar
- Twee draagbandknoppen
- Chroom, gesloten Chinese stemmechanieken, geen vertraging aangegeven

Accessoires:

- 1 jaar garantie
- Afstelpen

Distributie: Dick Visser Music Sales, Hoevelaken
www.dickvisser-musicsales.nl
www.ariaguitars.com

Een immigrant vol kwaliteit

Dit is een model, waar je niet naar zijn afkomst moet kijken. Je pakt het op, speelt een kwartiertje en vraag je af waarom je het maar niet terug kan hangen. Ik zal je zeggen, waarom niet. Het zelfs en voelt als het origineel. Je krijgt geluiden, die je mondhoeken doen zakken ... jawel, je kwijlt een beetje ... en je krijgt een prijs, wat slechts een handjevol anderen misschien kunnen benaderen. Ik heb dus ooit een lekkere Aria gemodificeerd. Nog altijd heb ik spijt dat ik 'm heb weggedaan. Ik verwacht, dat met deze Classic het niet anders zal gaan. Ja, echt, ONDANKS de prijs!!!

Na twee weken

De Japanners zijn één van de eersten, die een fatsoenlijke ES-335 variant met deze prijs produceren. Je pakt 'm op, je vergelijkt en je weet dat dit een solide instrument is. Oh ja, je ziet nog wel wat lakresten, maar bijvoorbeeld de afwerkingen van topkam en brugzadels zorgen dat je niet blijft hangen of haken. Je handpalm kan op de brug probleemloos rusten. Dat lukt bij mijn Gibson niet! De Humbuckers zijn verbluffend open, maar niet met elkaar in balans. De verschillen zijn hemelsbreed en ook de potmeters van één van de volume knoppen zou ik vervangen. Inherent aan de prijs bevat deze Aria de nodige betaalbare onderdelen. Maar als ik alles perfect in orde zou maken, moet ik moeite doen de 700 euro te overschrijden. Dan heb ik mijn perfecte ES-335. Daarvoor heb ik er al zeker twee jaar plezier van gehad. In dit prijssegment is het een onovertroffen verrassing. Alleen de klank en speelbaarheid Fascinerend! ✓

